

SEGIMON SERRALLONGA I MORER

(Torelló, 1930 – 2002)

Professor, poeta, traductor, editor, bibliotecari i sacerdot. Estudia retòrica i teologia al seminari de Vic (1942-1954) i filologia clàssica a Bèlgica (1956-1963). Exerceix de professor de grec, llatí i francès al seminari i en diversos col·legis. A partir de 1977 es llicencia en filologia catalana a la UAB i s'implica en el projecte universitari de Vic de tal manera que deixa el seminari per fundar l'Escola Universitària de Mestres, avui Facultat d'Educació de la UV, on ha estat professor de literatura.

Director d'*Inquietud*, redactor i cofundador de *Reduccions*, director de les col·leccions d'Eumo Editorial i director de la Biblioteca de la UV (1991-2000), que avui conserva, estudia i difon, tot el seu llegat.

Com a poeta manté una estreta relació amb Carles Riba a partir de 1950, forma part de l'anomenat grup de Vic i publica les primeres poesies a l'antologia *Estudiants de Vic* (1951). És autor d'*Eixarms* (1974) i *Poesia 1950-1975* (1979), recull de 25 anys de producció poètica que mereix el Premi Crítica de Serra d'Or (1980). Tradueix textos bíblics, de William Blake, de Bertolt Brecht i una antologia *Versions de poesia antiga* (2002) a més d'escriure assaigs crítics. Mor deixant molta literatura inèdita i alguna de les seves obres en procés de revisió. En motiu del primer aniversari de la seva defunció, la Universitat de Vic inaugura l'espai cultural Aula Segimon Serrallonga i el Parc del mateix nom. El 2006 és nomenat, a títol pòstum, fill predilecte de Torelló. És immediata l'aparició d'una antologia de la seva obra a cura de Víctor Obiols.